

TRYMSKVADET

Vred var Vingtor, da han vaagnede
og sin Slaghammer savnede.
Skæg og Haar skjalv om hans Hoved,
mens Jords Søn saa og søgte.

Han tog til Orde og talte til Loki:
"Hør nu, Loki, hvad her jeg siger -
ingen ved det, hverken paa Jorden
eller i Himlen: Hamren er stjæalen".

De gik til Freyjas fagre Tuner.
Tor stod frem og talte til hende:
"Jeg maa i Hast efter Hamren lede,
Freyja! laan mig din Fjederham".

Freyja.
"Du fik den gerne, var Guld dens Fjedre,
du fik den, om saa den var sølverslagen".

Loki fløj, saa Fjedrene dønned,
svang sig uden for Asers Gaarde,
svang sig inden for Jætters Hjemsted.

Paa Højen sad Trym, Turse-Drotten,
gav sine Hunde gyldne Lænker
og glattede Hestenes Halsmanker.

Trym.
"Hvordan har Aser og Alfer det?
Hvi kommer du ene til Jåtunheim?"

Loki.
"Det staar ilde til hos Aser og Alfer,
er det dig, der har taget Tors Hammer?"

Trym.
"Ja, det er mig, og jeg har gemt den
otte Mil inde i Jorden.
Og aldrig faar nogen den atter fra mig,
uden han bringer som Brud mig Freyja".

Loki fløj, saa Fjedrene dønned,
svang sig uden for Jætters Hjemsted,
svang sig inden for Asers Gaarde.
Tor mødte ham midt i Gaarden,
tog til Orde og talte til Loki:

"Havde du Held som Hast og Møje?
sig mig alt deroppe fra Luften!
Den, som sidder, snakker i Taage,
den, som ligger, har Løgn i Halsen".

Loki.
"Noget fik jeg for Flugtens Møje,
Tursernes Drot, Trym, har din Hammer.
Ingen henter den atter tilbage
uden han bringer som Brud ham Freyja".

De skyndte sig hen til den skønne Freyja,
Tor tog Ordet og talte til hende:
"Træk brat, Freyja, i Brudedragt!
Vi to skal age til Jåtunheim".

Da blev Freyja fnysende vred,
saa Asernes Sal under dem skjalv,
paa Brystet hoppede Brisingsmykket:
"Du maatte finde mig mand-glubende,
om jeg tog med dig til Jåtunheim".

Samlet var alle Aser paa Tinge,
alle Asynjer for Ord at skifte.
Mægtige Guder paa Mødet drøfted
Sagen om Tor og den tabte Hammer.

Da ytrede den hvideste As, Hejmdal
- spaadomsvis som Vanernes Slægt:
"Tor skal bære Brudedragten,
bring det store Brisingsmykke.

Ned fra Bæltet skal Nøglerne ringle
og Kvindeskørt over Knæ falde,
hæng over Brystet brede Stene,
sæt Haaret op i herlige Toppe".

Den kraftige Tor krympede sig:
"Hver As mig haaner for Unatur,
i Fald jeg bærer den Brudedragt".

Da sagde Loki, Laufey's Søn:
"Tor! Det skulde du tie med!
Alle Jætter er i Asgaard snart,
hvis ikke du henter din Hammer igen".

Saa bredte om Tor de Brudedragten,
bragte det store Brisingsmykke,
fra Bæltet ned lod de Nøglerne ringle
og Kvindeskørt over Knæ falde,
smykkede Brystet med brede Stene
og satte Haaret i herlige Toppe.

Da sagde Loki, Laufey's Søn:
"Tor! lad mig være med som Terne!
Vi to skal age til Jåtunheim!"

Saa førtes begge Bukkene hjem,
fik Skagler paa og kom skarpt i Trav.
Over bristende Bjerger og brændende Jord
jog Odins Søn til Jåtunheim.

Da sagde Trym, Turse-Drotten:
"Jætter! Bestrø med Straa Bænken!
Før saa frem Freyja, min Brud,
Njårds Datter fra Noatun!

Ved Gaarden gaar Køer med gyldne Horn,
et herligt Syn er det sorte Kvæg.
Jeg har Skatte nok og Smykker nok.
Freyja er mit eneste Savn".

Tidligt paa Aftenen alle mødte,
Øl blev baaret paa Bordet for dem.
Tor aad alene en Okse,
otte Laks og alt Kvindernes
Kræs og tømte tre Kar Mjød.

Da sagde Trym, Turse-Drotten:
"Hvem saa en Brud tage saadanne Bid?
Saa bredt saa jeg aldrig Brude bide
eller sluge saadanne Slurk af Mjøden".

Den snilde Terne var straks tilrede
med Svar paa Tursens Tale og sagde:
"Freyja aad intet i otte Dage
af idel Higen mod Jåtunheim".

Jætten luded under Lin for at kysse,
men fór tilbage, langt bort i Salen:
"Hvi har Freyja saa frygtelige Øjne?
Det var som Flammer fløj mig i Møde".

Den snilde Terne var straks tilrede
med Svar paa Tursens Tale og sagde:
"Freja sov ikke i otte Nætter
af idel Higen mod Jåtunheim".

Ind kom Jættens arge Søster,
voved at bede om Brudegave:
"Tag de røde Ringe af Haand,
hvis du vil være Ven med mig,
Ven med mig og vinde min Gunst!"

Da sagde Trym, Turse-Drotten:
"Bring nu Hamren, Bruden skal vies!
Læg Mjållnir ned over Møens Knæ!
Vars Haand skal vi os sammen".

Latteren ulmed i Hlorrides Bryst,
da haardsindet han Hamren greb.
Først slog han Trym, Turse-Drotten,
saa slog han hele Slægten ned.

Han slog den gamle Gyge ihjel,
Søstren, som bad om Brudegave;
banket Skind for Skillinger
fik hun og Hammerhug for Ringe.
Atter var Hamren hos Odins Søn.